

HERCEGKÚTI HÍREK

HERCEGKÚT KÖZSÉG INFORMÁCIÓS LAPJA
2015. AUGUSZTUS HÓ, 16. ÉVFOLYAM 8. SZÁM ÁRA: 200,- FT

Szoboravatás a málenkij robotra elhurcolás 70. évfordulóján

A Hercegkúti Napok rendezvénysorozat részeként 2015. augusztus 16-án ünnepélyes keretek között történt meg a Málenkij robotra elhurcolás 70. évfordulójára állított emlékmű felavatására.

Vasárnap délelőtt a 10.00 órákor kezdődő szentmisén számos meghívott vendég is részt vett a hercegkúti, illetve elszármazott hívek mellett. A német partnertelepülés, Obersulm 18 fős delegációja, lengyel partnertelepülésünk, Rymanow küldöttei, a B-A-Z Megyei Önkormányzat főjegyzője, dr. Kovács János, a Sárospataki Járási Hivatal hivatalvezetője, dr. Komáromi Éva, szomszédos települések – Sárospatak, Kiszgés, Bodrogolaszi, Vámosújfalú polgármesterei.

Az elhurcolást átélte hercegkútiak közül Vinkler Józsefné, Koczák Andrásné és Naár János, továbbá Budapestről Matisz István lehetett jelen a 70. évforduló alkalmából dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek által celebrált szentmisén és az azt követő megemlékezésen.

Az Obersulmból érkezett kórus a szentmise elején, érsek úr köszöntését követően egyházi repertoárjából adott elő dalokat, mely az ünnep emelkedettségét tovább fokozta. Nyugalmazott érsek úr Hercegkút történelmének nehéz időszakait felidéző gondolatai, mai korban élőkhöz intézett szent beszéde mindenkit mélyen megérintett. A szentmisét követően a hívek együtt vonultak az iskola udvarára, ahol az előkertben felállított szoborcsoport átadására került sor.

Rák József ünnepi köszöntője végén dr. Stumpf István alkotmánybíró urat, Reinhold Gall, Baden-Württemberg tartományi belügyminisztert és dr. Hörcsik Richárd képviselő urat kérte fel a Málenkij robotra elhurcolás 70. évfordulója emlékére állított szobor leleplezésére.

Dr. Stumpf István alkotmánybíró ünnepi beszédében az elhurcolás személyes vonatkozásaira is kitért, mivel nagyapája szintén Oroszországban töltött néhány évet. Dr. Hörcsik Richárd, Abaúj-Zemplén országgyűlési képviselője is köszöntötte a nagy számban egybegyűlt emlékező közösséget.

Ezután Seregély István nyugalmazott érsek úr megáldotta a szobrot, majd Mészáros Ferenc és Polyák József plébánossal és a hívekkel együtt imádkozott az elhurcolást átélte hercegkúti hívekért.

Reinhold Gall, Baden Württemberg tartományi belügyminiszter ünnepi gondolatait az alábbiakban olvashatják:
Igen tisztelt Polgármester Úr!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ezen emlékünnepelem valamennyi tisztelt résztvevője!

Ebben az évben 2015-ben éljük meg a háború befejezésének és egyidejűleg a menekülésnek és elűzetetésnek a 70. évfordulóját. A menekülés elűzetés a nemzetiszocialista önkényuralom és a háborús bűntettek következményei voltak közép európa kelet és délkeleti területein. 12-14 millió németet érintett ez a keleti területeken és a németajkú lakosságot közép és kelet európa. Emberek százezrei, talán két millióan is voltak, akik ennek során veszítették életüket, sokszor az üldöztetési bűnök következményeként.

Sztálin rendelkezése is elűzőzési büntetés volt, amikor 1944 augusztusától német származású polgárok neveivel Romániában, Magyarországon, Csehszlovákiában Jugoszláviában „kényszermunkások toborzása” céljával listákat készített. A kényszermunkások feladata a hitleri Németország hódító háborúja által az egykori Szovjetunóban lerombolt területek újra felépítése volt.

És a Szovjetunóban szükség volt a munkás kezekre, hiszen a férfiak nagy része vagy meghalt vagy még katonaként szolgált. A deportációkkal kollektív módon a német kisebbségre hárították a felelősséget a nemzeti szocialista önkényuralom tetteiért.

A kényszerdeportáció a túlélők személyiségében mély nyomokat hagyott és mind a mai napig bevésődött az érintettek kollektív emlékezetébe. Mi természetesen különösen azokra emlékezünk, akik a táborokból nem tértek vissza. Tekintettel arra, hogy a még élő generációból lassan már emlékező generációvá leszünk, fontos, hogy az emlékezésnek mindig legyen helye és tere. Ez a rendezvény itt teret és az emlékmű helyet biztosít az emlékezésnek.

Az emlékezésnek és a visszaemlékezésnek az emberekre, akiknek a Potsdami Konferencia következményeként évszázadok óta meglévő hazájukat kellett elhagyniuk. Így kellett kerekén a fele német ajkú lakosságnak Magyarországot is elhagynia. A településeken élő németeknek egyetlen okból kellett hazájukat elhagyni: mert németek voltak. Asszonyok, gyerekek, férfiak, öregek – megkülönböztetés nélkül menniük kellett, gyakran évszázadok óta tovább öröklődött hazájukból. Választási lehetőségük nem volt, s gyakran arra sem kaptak időt, hogy a legszükségesebben magukkal vihessék.

Igen, német részről sok jogtalanság történt. Sok jogtalanság származott egy borzalmas háború árnyékában és egy szörnyű rendszer következményeként. És ezt a jogtalanságot nevén is kell nevezni.

De jogtalanság semmiféle jogtalansággal nem egyenlíthető ki, éppen úgy ne, mint ahogyan szenvedés sem egyenlíthető ki mások szenvedésével.

Ha emlékezünk egyikünk szenvedésére, az semmi esetre sem jelenti azt, hogy valami más szenvedését elfelejténénk.

Az elüldözés és a németek hazájukból történt deportálás jogtalan volt. És ezt a jogtalanságot nevén is nevezzük.

Mégis nyomatékkal szeretnék arról beszélni, hogy éppen a hazájukból elüldözöttek is kivették részüket Németország újra-felépítéséből.

Úgy ahogy az oroszországi deportációból hazatérők itt Hercegkúton bekapcsolódtak a gazdasági- és kulturális újraépítésébe annak, mit elődeik már megkezdték. Legalább olyan mértékben, mint ahogy az akkoriban és az akkori politikai keretfeltételek között lehetséges volt. Ezért is hálásak vagyunk ma. Ezért teremtünk ezzel az emlékművel az emlékezésnek olyan helyet, amely mindig figyelmeztet a szabadság szolgálatára és arra, hogy a jogtalanság ellen védekeznünk kell.”

A lengyelországi Rymanow-ból érkezett delegációt vezető hivatalvezető asszony is szólt az esemény jelentőségéről, majd átadta az ajándékát Rák József polgármesternek.

A megemlékezés virágainak elhelyezését követően a megbékélés, a béke szimbólumaként galambok röptetése történt az ég felé. Megható, szép pillanata marad e momentum mindannyiunk számára e délelőttnek.

Az iskolaudvarban megtartott megemlékezésen Naár János tanár úr „Szülőföldünk Hercegkút” sorozat keretében írt új könyvének bemutatására is sor kerülhetett. A Hercegkútiak kényszermunkán a Szovjetunióban 1948-1949 kötet Hercegkút Község Önkormányzata és Hercegkút Német Nemzetiségi Önkormányzata támogatásával készült el. A könyv előszavában Rák József polgármester a következőket írta:

Tisztelt Olvasó!

A „Szülőfalunk Hercegkút” című könyvsorozat harmadik kötetét tartja kezében.

A sorozat elindításakor úgy gondoltuk, hogy szeretett településünk több mint két és fél évszázados történelme rejt annyi ismeretlent, vagy csak egyszerűen elfelejtett értéket, fel nem dolgozott, le nem rögzített eseményt, amelyet meg kell ismertetni az itt élőkkel és a Hercegkút iránt érdeklődőkkel.

E kötet megjelentetésével az volt a legfőbb célunk, hogy összeszerkesztve adjuk ki azokat a „málenkij robot”-tal kapcsolatos riportokat, írásokat, amelyek az elmúlt években jelentek meg, s természetesen azokat az írásokat is, amelyek e könyv szerkesztőjének tollából kerültek ki.

A kötetben szereplő téma feldolgozásával és kiadásával régen tartozott e közösség elődeinek, mely arra hivatott, hogy méltó emléket állítson azoknak a szülőfalujukból elhurcolt hercegkútiaknak, akinek szenvedése, kilátástalan küzdelme 70 évvel ezelőtt kezdődött és tartott két, három, esetenként öt évig, valamint azoknak, akik már soha nem térhettek haza.

E könyv kiadása mellett dokumentumfilmet is készítünk, valamint egy emlékhelyet hozunk létre iskolánk előkertjében.

Célunk, hogy kis közösségünk soha ne feledje múltjának legnagyobb, német származása miatt elszenvedett tragédiáját.

Köszönöm a könyv szerkesztőjének, Naár János tanár úrnak a több éves kitartó, múltunkat feltáró kutató munkáját.

Köszönöm a könyv alapjául szolgáló írások, riportok készítőinek a téma iránt érzett fogékonyságukat.

Tisztelettel ajánlom a könyvet valamennyi településünkön élő, és innen elszármazott hercegkúti, és Hercegkút iránt érdeklődő számára.”

A könyvet dr. Stumpf István alkotmánybíró, Hercegkút díszpolgára az alábbi szavakkal ajánlja az olvasók figyelmébe.

„A hercegkúti közösség akkor maradhat erős és összetartó, ha ismeri a múltját, ápolja a hagyományait és elmondja a fiatal generációknak mi tette és teszi ma is a hercegkúti svábokat nemzeti érzelmű magyarokká.

Pataki diákként a honismereti szakkört vezető Hajdú István tanár úrtól („Törvi Pityu”) megtanultam: abhoz, hogy tudd ki vagy, meg kell ismerned nemzeted és szűkebb pátriád történetét. A tanár úr sokat tett a „történelmi fehérfoltok” felderítéséért, de még Ő sem vállalkozhatott olyan tabu témák feldolgozására, mint amilyen a „málenkij robot” volt.

Csak a legnagyobb tisztelet hangján tudok szólni arról a misszióról, amelyet Naár János vezetésével az elmúlt években a „Szülőfalunk-Hercegkút” köteteiben megjelenő minőségi hagyomány-, és értékörzés jelent. Megvallom a jogi kar elvégzése után gyakran felmerült bennem, hogy nem kellene-e hazatérnem a szülőfalumba és itthon hasznosítani a megszerzett tudást, építeni a közösséget. A Bibó Szakkollégium megalakítása és első öt évének irányítása végül betöltötte azt az űrt, amit a közösséghez tartozás hiánya jelentett volna. Büszke vagyok arra, hogy egy új generáció felvállalta a közösség ügyeinek képviseletét, Hercegkút múltjának szisztematikus feltárását, gyökereink gondozását. Köszönöm, hogy díszpolgárként megbecsült tagja lehetek ennek a közösségnek.

Kedves Olvasó!

Hiánypótló és egyben drámai módon megrendítő könyvet tart a kezében. A könyv emléket állít annak a 138 hercegkúti fiatalnak, akiket ártatlanul, a kollektív bűnösség jegyében, embertelen körülmények között, méltóságukban megaláztatva, rabszolgamunkára hurcoltak el a „Nagy Felszabadító Háború” szovjet katonái. Elvitték a háború viszontagságai által meggyötört falu fiataljainak színe-virágát, lefejezték a közösséget. A hazugság, hogy csak ide a szomszédba viszik őket néhány napos munkára, szimbóluma lett a „felszabadítók” által Magyarországra kényszerített kommunista diktatúra hazugságokra épült rendszerének. A doneycki munkatáborban úgy bántak az elhurcoltakkal, mint az állatokkal, csak annyi élelmet kaptak, amely pont arra volt elég éhen ne haljanak. A hercegkútiak közül 16-an soha nem térhettek haza, családjaik még ma is nehezen dolgozzák fel a történeteket.

Akik visszajöttek, azoknak is hosszú idő kellett az átélt traumátikus élmények megemésztéséhez. A légerek szorjvet őrei és hazai helytartóik megfénysítették a hazatérőket, ha beszélni mernek a történeteikről, könnyen visszakerülhetnek. Nagypám – aki a szerencsés hazatértek között volt- leginkább csak anekdotákat mesélt arról, hogy miként szöktek ki a táborból azért, hogy csalánt szedjenek és belőle levest főzzenek. Ebből a könyvből vált világossá, hogy a csalán levesnek milyen fontos életmentő szerepe volt csiszfakovai munkatáborban.

Ez a könyv fontos hozzájárulás az egészséges patriotá öntudat elmélyítéséhez, a „történelem hallgatása” néven ismert szindróma feloldásához és a fiatal generációk történelmi ismereteinek megalapozásához.

Jó szívvel ajánlom ezt a kötetet minden olyan érdeklődőnek, aki példát keres arra, hogy a hit, a közösség megtartó és élető ereje embertelen körülmények között is milyen erőforrást jelent abban, hogy érdemes legyen küzdeni az életben maradásért. Legyen ez a könyv mementó, figyelmeztessen arra, hogy felelősségünk van abban, hogy ez még egyszer ne történhessen meg.”

A hivatalos ünnepség zárásaként a Szózat csendült fel, majd a megemlékezés valamennyi résztvevőjét a Művelődési Házba és a Pihenőparkba invitálta a konferáló, ahol egy tál meleg étellel látta őket vendégül az önkormányzat, majd a könyv egy-egy példányát is átvehették a meghívott vendégek, a helybeliek és elszármazottak.

A teremben a pohárköszöntőt megelőzően dr. Kovács János főjegyző szolt a megemlékezés jelentőségéről, kiemelte, hogy Zemplén térségében családok százait sújtotta az elhurcolás nehézsége.

Az ünnepség emlékére Rák József polgármester a felavatott szobor kicsinyített mását adta át Reinhold Gall belügyminiszter úrnak, dr. Stumpf István alkotmánybírónak és Naár János tanár úrnak.

Itt volt lehetősége szólni az elkészült alkotásról és az alkotás folyamatáról Molnár Levente szobrászművésznek, aki megtisztelő feladatnak érezte a megbízást. A mű koncepciójáról, szimbólumairól külön kiadvány is készült az alkotó közreműködésével, melyet szintén mindenki kézbe vehetett, tanulmányozhatott.

Előszó:

Hercegkút 265 éves történelmének legnagyobb tragédiája 1945. január 2.-án történt.

Egy emlékhely kialakításával régen tartozott e közösség a szörnyűséget átélt elődeinek.

Az emléktábla és a szobor megjelenésével, anyaghasználatával, mondanivalójával reméljük alkalmas arra, hogy kifejezzük tiszteletünket elődeink előtt.

Ez az emlékhely arra hivatott, hogy méltó emléket állítson azoknak a szülőfalujukból elhurcolt hercegkútiaknak, akiknek szenvedése, kilátástalan küzdelme 70 évvel ezelőtt kezdődött és tartott két, három, esetenként öt évig, valamint azoknak, akik már soha nem térhettek haza.

Azt szeretnénk, hogy kis közösségünk soha ne feledje múltjának legnagyobb, német származása miatt elszenvedett tragédiáját.

Köszönjük a Miniszterelnökségnek a szobor elkészültéhez nyújtott jelentős összegű támogatását.

Hercegkút Község Önkormányzata, Hercegkút Község Német Nemzetiségi Önkormányzata, a Hercegkúti Római Katolikus Egyházközség, valamint a település civil szervezetei együttműködésének kiváló példája az emlékhely megvalósulása.

Úgy gondoljuk, hogy sikerült terveink megvalósításához egy kiváló szobrászművészt is találunk, aki megértette gondolatainkat és szándékainkat, s azt anyagba is foglalta.

Rák József polgármester

„Évekkel korábban kerültem kapcsolatba a hercegkúti emberekkel, amikor is felkértek a keresztút stációinak megtervezésére. Akkoriban, pályakezdőként a falubeliek munkámba vetett bizalma nagyon lelkesítő és inspiráló volt számomra. A Gombos-hegyi Kálvária azóta is szeretett és tisztelt a helybeliek és az oda látogatók körében. És most, évekkel később ismét felkérést kaptam a hercegkútiak részéről, mely megtisztelő felkérést elfogadva örömmel vettem bele magam a munkába.

Az új elképzelés egy monumentális szobor, aminek témáját a falubeliek már régóta hordozzák magukban.

A háború és az azt követő megtorlások ezt a békés falucsukát is elérték, és mély, nehezen gyógyuló sebeket égettek a falubeliek lelkébe. A szoborcsoport témája is egy ilyen keserű emléket dolgoz fel:

Az elhurcoltak emlékműve – Málenkij robot

Ennél a témánál még inkább igaz az, hogy nem lehet kellő érzékenység és alázat nélkül nekifogni. Hosszas tanulmányozás és anyaggyűjtés előzte meg a tervezést. Számos egyeztetés és módosítás történt annak érdekében, hogy egy olyan szobor készüljön el, ami nem csak a helyszíni környezetbe illik tökéletesen, hanem a falu közössége is teljesen azonosulni tud vele, hisz valamilyen módon minden lakos érintett volt a megrázó tragédiában.

Néhány szó a koncepcióról:

A Málenkij robot mint téma, azokat is megérinti, akik csak a tankönyvekből hallottak róla, és nincs személyes vagy családhoz, ismerőshöz kötődő érintettsége.

A helyiekkel folytatott beszélgetésekből kiderült, hogy a legmegrázóbb pillanat az volt, amikor erőszakkal hurcolták el szeretetteiket. Az elbeszélések szerint szörnyű volt úgy elengedniük szeretteik kezét, hogy talán akkor látják egymást utoljára...

Ez a pillanat volt az, az elválás pillanata, amit én szoborba álmództam. Szörnyű dolognak tartom, ha összetartozó embereket erővel, egy gonosz, értelmetlen céltól vezérelve elválasztanak egymástól. Nem beszélve arról, hogy ez az elválás, az elhurcoltak nagy részének egy életre szól, és az elhurcoltak közül sokaknak az értelmetlen halálba vezetett az útja.

A szoborcsoport két embert ábrázol, akik érzelmileg, egy családként szorosan kötődnek egymáshoz. Erre a kapcsolatra utal a kezek finom mozdulata is.

A női alak egyszerű ruhában áll a férfi mellett. Tartása első látásra nyugalmat áraszt, de ez csak a felszín. Haja rendezetlen, nincs felkötve - ahogy az akkoriban szokás volt az asszonyoknál -, ami az eseményekre reagáló, összekuszált és értelmetlen gondolatok szimbóluma. Arcának finom mimikája a bánatot és elkeseredettséget mutatja. Jobb kezében rózsafüzért szorongat, mely elsősorban a reményt fejezi ki, miszerint az istenbe vetett hit talán segít, erőt ad, és megoldja ezt a kilátástalan helyzetet. A kompozícióban a női alak a remény megtestesítője. Meztőláb ábrázoltam, ez a megoldás is szimbólum értékű. Így akartam megjeleníteni, hogy a faluban élők jó földműves emberek, akik közel állnak a természethez, értik, szeretik és tisztelik azt. A földdel kapcsolatosan olyan tudás birtokosai, mely tudást mára már csak az idősebb nemzedék birtokol. A nő bal keze a kompozíció origója felé mutat, finom mozdulata az elválás és bánat jelképe.

A férfi ugyancsak egyszerű öltözkében van, hasonlóan a női alakhoz, mely nélkülözi a karakter elemeket, így bárki a helyébe képzelheti magát. Egyszerű nadrágot visel, felsőteste szinte teljesen meztelen, csak egy gyorsan felkapott kabát takarja. A hiányos és rendezetlen öltözké arra utal, hogy a begyűjtésre nem lehetett felkészülni, hirtelen és váratlanul történt. Ezt mutatja az a kis batyú is, amit a bal kezével magához szorít - talán sikerült a párjáról egy fotót bele rejtenie, ami tarthatja majd benne a reményt, amíg hazatér. Arca elfordul a szeretett nőtől, nem akarja, hogy lássa a félelmet és az elkeseredettséget az arcán. Jobb kezének gesztusa nála is az elválás szimbóluma. Az alak nem statikus, ha nem is olyan határozottan, de elindul az ismeretlenbe. A férfi teljes valójával a reménytelenséget fejezi ki.

A kompozíció további szimbolikus eleme a sín pár. Mivel az elhurcoltak útjuk nagy részét vonaton tették meg, így fontosnak tartottam az erre való utalást. Szemből nézve a két elem a posztamensként szolgáló kőtömb két végére van helyezve. Felfelé ívesek, így azt az érzetet keltik, mint ha egy hajó lenne, amin az ember pár „közös utazik” az összetartozó élet szimbólumaként.

A bal oldalon (a női alak oldalán) a sín rendezett, az otthoni békés környezetet jelképezi, míg a jobb oldali sín pár összetört, rendezetlen, és végeiknél kereszt formájúak - mivel ez a hosszú út sokaknak a halált jelentette a messzi idegenben...

Úgy gondolom, hogy a szoborcsoport felállítása fontos esemény, nem csak az elhurcoltak, hanem az utókor számára is. Egy szobrászilag megfogalmazott felkiáltó jel, ami arra hívja fel a figyelmet, hogy a munkatáborok borzalma, és az ahhoz hasonló események ne történjenek meg újra! Erősíteni kell az összefogást a legkisebb egységtől, a családtól a településen át, az országunkra vonatkozóan is, mert máshogy nem tudjuk elkerülni a hasonló szörnyűségeket.

Bízom benne, hogy a szobrom méltóképpen tiszteleg az elhurcoltak emléke előtt.

Molnár Levente szobrászművész

A 2015.08.16-i ünnepségen jelen lévő elhurcoltak:

Matisz István (felső kép)

Koczák Andrásné és Vinkler Józsefné (középső kép)

Naár János (alsó kép)

Nyitott Pincék program a Hercegekúti Napok keretében

2015. augusztus 15-16-án megrendezésre került Hercegekúti Napok rendezvénysorozat első napján idén is Nyitott Pincék programot hirdetett a Hercegekúti Világörökségi Pincesorokért Egyesület a szervező önkormányzattal és a további civil szervezetekkel együttműködve.

A Zempléni Tájak Vidékfejlesztési Egyesülete támogatásával megvalósuló rendezvény célja Hercegekút borkultúrája és kapcsolódó vonzerők és szolgáltatások népszerűsítése a hazai és külföldi vendégeknek, ezen belül is a hagyományörző kulturális csoportok és zenei hagyományok bemutatása volt. Ennek jegyében kezdődött a Kőporosi pincesoron a délután augusztus 15-én szombaton, 14.00 órától egy szakmai programmal, melyen az érdeklődők Tokaj-hegyalja, ezen belül Hercegekút fejlesztési lehetőségeit elemezték.

A délután fél négykor kezdődő kulturális blokkban díszpolgárunk dr. Stumpf István köszöntője után elsőként az Obersulmból (Willsbach településrészről) érkezett férfikórust a „Mann Oh Mann”-t hallhatták, akik vidám dalokkal igyekeztek jókedvre deríteni a közönséget.

A Heimat Néptánc Egyesületet a kőporosi színpadon az általános iskolás korúakból verbuvált csoport is képviselte. A hercegekúti Klang Singkapelle énekkar és a Heimat Néptánc Egyesület produkciója zárta a hagyományörző előadást és kezdetét vehette a borkóstolás, majd nemskára a gasztronómiai bemutató a Kőporosi pincesoron.

A két pincesor közötti közlekedést idén is egy gumikerekes kisvonat biztosította, így nem jelenthetett akadályt, ha valaki mind a két pincesoron körül szeretett volna nézni. A Gombos-hegyi pincesoron öt órától kezdődött a kulturális program a Freundschaft Vegyeskórus Egyesület műsorával, majd itt is bemutatkozott a willsbachi kórus, utánuk a Sárospataki Német Nemzetiségi Énekkar lépett a színpad elé.

Mivel a színpadon már berendezkedett a bolyi Schütz Kapelle zenekar, így a Heimat táncosainak ide tervezett bemutatója elmaradt, de az elmaradt táncokat az est folyamán pótolták a mulatság során, ami a rendezvénytér hajnali egy óráig tartott a fergeteges sramlizenével.

Népi játszóház is várta idén a kisgyermeket, ötletes játékaikkal - kosaras körhintával, hordólovaglólóval, csigaver-sennnyel, diótörővel stb. – az animátorok remekül elszórakoztatták a legkisebbeket. A hercegkúti borosgazdák a két pincesoron összesen 16 pincében fogadták a látogatókat, illetve voltak helyek, ahol a finom borokhoz ételeket is kínáltak. A Kőporosi pincesorra a Swing's Titti zenekar egy másfél órás koncerttel csalogatta vissza a közönséget és ezután sokak számára ott folytatódott az esti borozás.

Az immáron hatodik alkalommal egyesületi szinten szervezett nyitott pincék program idén is beváltotta a hozzá fűzött reményeket, hiszen 1300-1500 látogató vett részt a hagyományőrző boros programon. A német, lengyel, szlovák partnertelepülésről érkezett vendégek, meghívottak, elszármazottak, helybeliek számára az idei Hercegkút Napja ismét kiváló lehetőséget biztosított a kapcsolatok építésére, elmélyítésére, Hercegkút népszerűsítésére és kötetlen kikapcsolódásra a hozzánk érkezett turisták számára.

dr. Stumpf Enikő jegyző

Hercegekúti fiatalok látogatása Obersulmban

Az Obersulmmal csaknem tíz éve fennálló kapcsolat egyik fontos motívuma a fiatalok cserelátogatása. Ebben az évben is lehetőség nyílt arra, hogy ismét találkozzunk németországi barátainkkal, ismerőseinkkel. Az ott töltött hét gazdag programjáról minden nap végén készült egy-egy összefoglaló, amelyekben a fiatalok saját élményeiket, benyomásaikat vetették papírra.

Augusztus 3. Hétfő

Hétfőn az egész napos várakozás után délután 4 órakor gyülekeztünk a bolt előtt. Az Önkormányzat két kisbuszával indultunk el Budapestre a repülőtérre, amelyeket Bányai István és Majoros Zoltán vezettek. Ezúton is köszönetet mondunk a kényelmes utazás lehetőségéért. Idén hat fiú és hat lány lettek a szerencsés kiválasztottak Klári néni és Erika néni kíséretében.

A reptéren már mindenki nagyon izgatott volt, hiszen sokunknak ez volt az első útja repülővel. 21 óra 20 perckor indult a repülőgép, így sötétben utaztunk, de rengeteg város fényében gyönyörködhetünk. Az út kicsivel több mint egy óra volt, ami nagyon gyorsan eltelt. Stuttgartban szállt le a repülőgép. A csomagok átvétele után örömmel láttuk, hogy a német fiatalok és a hercegekútiak: Braun Balázs, Frikker Lúcia és Götz Gábor már vártak ránk. A barátaink üdvözlése után beszálltunk az Obersulmi önkormányzat két kis buszába, majd elindultunk uticélunk felé. Idén is a Jugendhaus lett a szállásunk, ahol kissé már fáradtan foglaltuk el a szobáinkat.

A hűtőszekrény tele volt mindenféle finomsággal, így a késői óra ellenére megvacsoráztunk. Ezután még egy-két órát beszélgettünk rég nem látott barátainkkal, majd a sok élmény után fáradtan mindenki lefeküdt aludni.

Augusztus 4. Kedd

Az utazás fáradalmait kipihenve kedden Obersulm polgármestere Tyllmann Schmidt köszöntött minket a Polgármesteri Hivatalban. Egy rövid tájékoztatót hallhattunk a településről, majd a polgármesterrel együtt ebédeltünk egy helyi pizzériában, ahol finomabbnál finomabb pizzákat kóstolhattunk meg.

A közelgő rossz idő ellenére követtük a programunkat és a Breitenauersee-re mentünk, ahol kint a szabadban meghallgathattuk ennek a mesterséges tónak a keletkezési körülményeit és a fenntartásába is betekintést nyertünk. Mivel szerencsére pár perc alatt eltűntek a sötét felhők, kipróbálhattuk, hogy milyen is fürdeni ebben a közkedvelt tóban.

A fürdés után folytattuk a napot az általunk már ismert, úgynevezett Quatsch- olimpiával, ahol a németek és a magyarok közös csapatokat alkotva vetélkedőkön keresztül mérhettük össze ügyességünket.

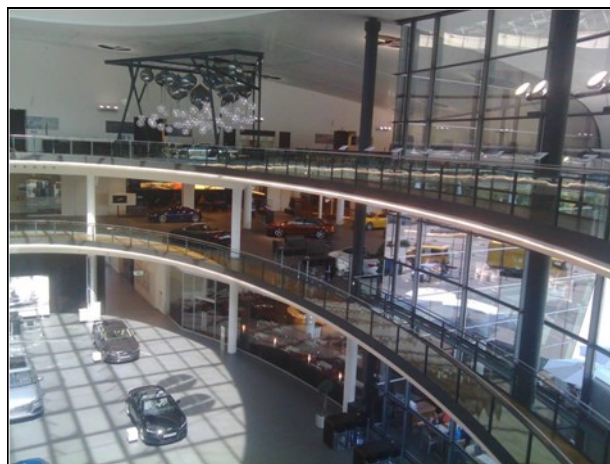
Vacsoraként egyben sült malaccal szolgáltak, amit rendkívül finomnak talált az egész társaság. Ezek után a vetélkedő befejezése után közös beszélgetés következett, majd sötétedés után visszatértünk a szállásunkra, hogy másnap pihenten folytathassuk a partnerkapcsolat ápolását. Az élményekben gazdag nap után elmondhattuk: "Ma is jó volt hercegkútinak lenni."

Augusztus 5. Szerda

A szerdai napon délelőtt 11 órakor kezdődtek a programok, ezért kipihenve vágtunk neki a napnak. Az első utunk Neckarsulmba, egy étterembe vezetett, ahol mindenki különböző német specialitások közül választhatott.

A finom ebéd után meglátogattuk az Audi Centert. A legrégebbi autóktól kezdve a legújabb modellekig mindent megtekinthettünk, néhányan még bele is ültünk az új autókba, emellett idegenvezetőinktől sok érdekességet megtudhattunk az Audi történelméről. Ezután a kétkerekű járművek múzeumába tértünk be, ahol több száz szebbnél szebb kerékpárt és motort csodálhattunk meg. Az itt található interaktív bemutató nagyon érdekes volt, kipróbálhattunk különböző kis- és nagymotorokat.

Este visszautaztunk a szállást adó Jugendhausba, majd egy rövid pihenés után elindultunk egy nagyon hangulatos helyre. Itt többféle koktél közül válogathattunk, miközben jóízű beszélgetésekkel is mélyíthettük német nyelvtudásunkat. A napi programokra is gyakran elkísért bennünket egy-két fiatal, akiknek éppen volt idejük, az esti találkozásokra azonban mindig sokan eljöttek, így nagyon jó hangulatban, kötetlenül teltek az estéink.

Augusztus 6. Csütörtök

Az este fáradalmait „kipihenve” már hajnali kilenckor” fitten kiugrottunk az ágyból. Mindenki izgatottan várta, hogy Stuttgartban a Belügyminisztériumban találkozassunk Reinhold Gall miniszter Úrral.

A Belügyminisztérium közvetlen közelében épül Európa legnagyobb pályaudvara, ezért kicsit nehezen tudtunk eljutni az épülethez. Először egy részletes tájékoztatást hallhattunk a különlegesnek számító épület stílusáról és működéséről. Megtutuk, hogy ebben az épületben óvodát is működtetnek a dolgozók gyerekeinek.

Betekintést nyertünk a minisztériumban folyó munka olyan területeire is, ahová még a dolgozóknak sincs bejárásuk. Ezek a helyiségek a legfejlettebb technikai eszközökkel vannak felszerelve, amelyekkel a nap 24 órájában figyelik az autópályákat és repülőtereket.

Megmutatták azokat a helyiségeket is, amelyekben katasztrófák idején a válságstábok végzik a munkájukat.

Nagyon érdekes volt élőben látni azokat a berendezéseket, amelyeket eddig csak filmekben láthattunk. Ezt követően a miniszter Úrral együtt ebédelhettünk a minisztérium menzáján, aminek az az érdekessége, hogy bárki bemehet az utcáról, ha ott szeretne ebédelni. A délután további részében Stuttgart sétálóutcáján nézelődtünk, vásároltunk, fagyaltoztunk, majd vonattal utaztunk vissza Obersulmba.

Augusztus 7. Péntek

A pénteki program már reggel nagyon ígéretesnek tűnt, hiszen délelőtt egy iskolamúzeumot látogathattunk meg. Nagyon élvezetes és humoros bemutatásban volt részünk, amelynek során a saját bőrünkön tapasztalhattuk, milyen nehézségekkel küzdöttek a hajdani diákok.

Megismerkedtünk a régi német írásmóddal, az úgynevezett „Sütterlin” –nel, a palatáblával és a palaveszszővel. Számoltunk abakusszal és egy régi orgonát is sikerült megszólaltatni.

Bepillantást nyertünk az egykori tanítók életkörülményeibe.

A tárlatvezetés végén úgy éreztük, mintha egy időutazáson vettünk volna részt.

Annál is inkább, mert a következő oktatási intézmény amit meglátogattunk, egy vadonatúj bölcsőde és egy szeptemberben megnyíló óvoda volt, ahol megcsodálhattuk a legötletesebb, legmodernebb berendezéseket és megoldásokat, amelyekkel a legkisebbek gondozását teszik kényelmessé. Végül, hogy teljes legyen a paletta, egy gimnáziumot nézhettünk meg, amelyben 10-től 18 éves korukig tanulnak a fiatalok.

A modern épületet és a benne folyó munkát maga az igazgató mutatta be. Betekinthettünk az iskola mindennapjaiba, az oktatás rendszerébe.

Érdeklődve hallgattuk az előadást és sok kérdést tettünk fel, hogy még jobban átlássuk az ottani iskolai életet. A komoly programok után következett a megérdemelt pihenés, hiszen a délután további részét a Breitenauer See hús vizében tölthettük. A kánikulai forráságban ez a program osztatlan sikert aratott.

Augusztus 8. Szombat

Szombat reggelre virradva egy hosszú út állt előttünk. Másfél óra vonatozás után elértük a gazdag történelmi múlttal rendelkező Heidelberget. Európa leghosszabb sétáló utcáját járva megtekinthettük az Óvárost, majd az ottani egyetem menzáján ebédeltünk meg.

A kiadós ebéd után megnéztük Németország egyik leghíresebb egyetemét. Később felvonóval meglátogattuk a heidelbergi várat a dombtetőn. A vörös kőből épült várból csodaszép kilátás nyílt a Neckar folyóra és a városra.

Itt található egy 228 000 literes hordó, mely nagyságával beleírta magát a Guinness rekordok könyvébe. A vár látogatás után lehetőségünk volt vásárolni és fagyaltozni.

Egy kisebb pihenést követően elmentünk Ellhofenbe, ahol egy különleges vendéglőben töltöttük az estét, ami egy almáskert közepén található. Itt megkóstolhattuk a helyben készített almaborokat, és a vacsora mellé egy kéttagú zenekar népszerű slágereket játszott. Ez az este is jó hangulatban telt el.

Augusztus 9. Vasárnap

A változatos programokkal teli hét után vasárnap délelőttre pihenés, strandolás várt ránk. A Willsbachban található medencés strandon töltöttük a nap első részét. Itt is találtunk magunknak szórakozást. A csúszdát, illetve a műugró emelvényeket vettük birtokba, és nagyon jól szórakoztunk a különböző ugrások bemutatásával. Az ebédünket is a strandon fogyasztottuk el, majd elindultunk az egyik legjobban várt helyszín felé.

Délutáni elfoglaltságunk egy kalandpark meglátogatása volt. Mindannyian lelkesen figyeltünk az oktató szavaira, hogy minél előbb elkezdhessük az ügyességünket, bátorságunkat próbára tevő pályák megismerését.

A kezdeti ijedség után egyre jobban belejöttünk, s egymást biztatva győztük le a nehéz és bonyolult akadályokat. Mindenkinek sikerült a számára megfelelő nehézségű pályákon végigmennie.

A fárasztó, de annál nagyobb élményt nyújtó nap után búcsúesten vettünk részt, ahol felidéztük az egész hét eseményeit, programjait és átadtuk a házigazdák számára ajándékainkat.

Augusztus 10. Hétfő

Hétfőn, miután kipihentük a búcsúbuli okozta fáradalmainkat ebédelni indultunk. Egy rövid út után már válogathattunk is a finom hamburgerek közül. Miután jóllaktunk, továbbutaztunk egy utolsó fagyaltozásra német barátainkkal.

Visszatérve a Jugendhausba összepakoltuk bőröndjeinket és szomorú búcsút vettünk azoktól, akik már nem tudtak velünk jönni a repülőtérre. Szomorkásan újra buszba ültünk és elindultunk Stuttgart felé.

A reptéren kiszállva újabb búcsút vettünk kísérőinktől, akik egész héten azon fáradoztak, hogy felejthetlenné tegyék számunkra ezt a nyaralást. - Itt is szeretnénk megköszönni a gondosan összeállított, gazdag, változatos programot, amelyen egész héten részt vehettünk.

Minden helyszínen tapasztalhattuk, hogy részletesen megterveztek mindent, késések nélkül eljutottunk mindenhová, ami a napi programtervben szerepelt. Arról is gondoskodtak, hogy legyen mindig megfelelő tolmácsunk, akiknek köszönjük egész heti munkáját.

Elsősorban Frikker Lúciának, akinek sokszor nehéz dolga volt, a különböző témájú nehéz mondatok tolmácsolásában.

Köszönet Götz Gábornak az Audi-ban tett látogatás tolmácsolásáért, Braun Balázsnak, aki a fiatalokkal való kapcsolatteremtésben segített, s nem utolsósorban kísérőinknek, Markus Kressnek, illetve Heiko Zimmernek, akikhez minden kisebb-nagyobb problémánkkal fordulhattunk.

Köszönetet mondunk a herceggkúti Önkormányzatnak minden támogatásért és segítségért, amit a szervezéstől kezdve az oda- és hazautazásig kaptunk. -

A repülőút visszafelé is felejthetetlen élmény volt. A budapesti repülőtérre már várt ránk a két kisbusz, hogy hazavigyen minket kis falunkba, Herceggkútra.

Bár nehéz volt a búcsú, de örök emlék marad számunkra ez a csodálatos hét.

*Götz Lilla, Joósz Csilla, Göttli Boglárka,
Besenyődi Klára, Naár Zsófia, Vojcsik Melinda,
Pandák Tibor, Götz Máté, Nagy Máté,
Bányai Dominik, Rák Szabolcs, Ulimájer Donát
Nagné Vinkler Klára Joószné Naár Erika*

A HÁZIORVOS RENDELÉSI IDEJE

DR. KÖTELES LÁSZLÓ HÁZIORVOS 06-20/5536104

<u>RENDELÉSI IDŐ</u>	<u>Herceggkút</u>	<u>Makkoshotyka</u>
HÉTFŐ	12.00 - 13.30	13.30 - 15.30
KEDD	13.30 - 15.00	12.00 - 13.30
SZERDA	8.00 - 9.30	9.30 - 11.30
CSÜTÖRTÖK	11.00 - 13.00	13.00 - 15.00
PÉNTEK	10.00 - 12.00	12.00 - 13.30

KÖZPONTI ÜGYELET: du.16 órától reggel 8.00 óráig, hétvégén

Sárospatak Rendelőintézet Ügyeleti szolgálata: 311-456

A Nyugdíjas Klub augusztusi hírei

A nagy kánikulai hőség ellenére mozgalmas volt a klubtagok számára ez a hónap. A nagy rendezvényekre való felkészülés és azok lebonyolításában való besegítés volt a fő feladat. Augusztus 4-én hat fő (a megszokottak) jött el a Sváb Tájházhhoz, hogy folytassuk a júniusban megkezdett munkát. Három végezte a kamra megszáradt tapasztásának kijavítását és a „slájcázást”. Hárman a csűrben rögzítették a falra a különböző felszerelési tárgyakat és szerszámokat, igyekeztek kialakítani a különféle mesterségek (kovács, cipész, kádár, asztalos, stb.) helyszíneit is.

Asszonyaink közül 10-én reggel 14 fő jött össze, hogy az egész házban elvégezzék a nyári nagytakarítás munkálatait, hogy majd a vendégek tiszta környezetben láthassák az összegyűjtött tárgyi emlékeinket.

Az nap délután a jól bevált férfi csapat és Joósz Anti, aki az előző alkalomhoz hasonlóan most is besegített és frissítő italokkal is kínálta a nagy hőségben a társaságot, befejezte a munkákat. Berendeztük a kamrát, a színbe kerültek a szőlészeti és borászati eszközök, és csűrben is nagyrészt a helyére kerültek a dolgok.

A Hercegekúti Napokon mindenki „odatette” magát, amikor az étkeztetésnél tálalni, ill. osztani kellett, vagy kínálni a vendégeket, és ezek mellett a különböző eseményeken (kulturális műsor, az emlékmű avatásánál a koszorúzáskor) a kórusban is énekelünk.

(rj)

**2015.08.07 -
Piarista zárándokok
Hercegekúton**

Hercegekúton járt a Magyar Borok Útja Rallye 2015 évi futama

Regőci Attila PR-üzletember jóvoltából 1996 óta augusztus utolsó hétvégéjén indul útjára a Magyar Borok Útja Rallye, ahol a versenyzők hazánk szebbnél szebb tájaival, pincészeteivel, pálinkafőzdéivel ismerkedhetnek meg. Az egyes állomásokon nemcsak kóstolásra nyílik lehetőség, hanem megismerkedhetnek a helyi szokásokkal, körbejárhatják a birtokokat, pincéket, beszélgethetnek a régió ismert és neves borászaival, pálinkakészítőivel.

2015. augusztus 28-án hajnalban felbőgtek a motorok, és a jubileumi Magyar Borok Útja Rallye mintegy 100 autóból álló mezőnye nekivágott a közel 1000 kilométeres távnak. A hazai turizmust, borokat és a közlekedésbiztonságot népszerűsítő háromnapos bortúra idén a Tokaji, Egri és Mátrai Borvidéket járja be.

Az Autószektor percről-percre számol be a Rallye legfontosabb történéseiről, sok-sok képpel színesítve az élményeket. 15.00 és 16.00 óra között futott be a mezőny Hercegekútra, ahol a Gombos-hegyi pincesoron először a Naár családi pincét, majd a Götz pincét látogatta meg.

A résztvevőknek különböző feladatokat kellett megoldaniuk. Elsőként egy fotót készíteni a Gombos-hegyi pincesorról, majd pecsételni a Kálvária út harmadik stációjánál, végül teszt lapot töltöttek ki Hercegekút múltjáról és nevezetességeiről.

A szórakozni vágyók, borkedvelők, üzletemberek mellett neves és ismert emberekkel is találkozhattunk a résztvevők, látogatók között. Hercegekút díszpolgára, dr. Stumpf István alkotmánybíró úr házigazdaként kalauzolta az érkező versenyzőket, akik között itt járt dr. Gyuricza Csaba az MVH elnöke, dr. Bárándy Péter ügyvéd és fia, Győrfi Pált, az OMSZ szóvivője, Hajas László sztárfodrász, Váczi Gergely, Czippan Anett műsorvezető és még sokan másokat.

A verseny színvonalát jelzi, hogy a verseny fővédnöke dr. Pintér Sándor belügyminiszter és dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter volt és Fazekas miniszter úr személyesen is részt vett a 2015. évi futamon, így Hercegekút világörökségi pincesorára is ellátogatott.

2015**N Y I T O T T****P I N C É K**

Hercegekúti Hírek
Hercegekút község információs lapja
 Kiadja: Hercegekútiért Közalapítvány
 Felelős kiadó: Borsósne Fischinger Henrietta
 Szerkesztő: dr. Stumpf Enikő
 Hercegekút, Petőfi u. 110.
 Megjelenik: havonta
 Nyilvántartási szám: ISSN 2060-4483
 Nyomdai munka: Sárospataki Nyomda